

INLEDNING

DET FINNS ETT samband mellan vandring och meditation, mellan det monotona förflyttandet av fötter och frihet från ägodelar, mellan pilgrimers vandrande och andlighet. Från att ha varit stängd i nästan femhundra år på våra breddgrader, har pilgrimstanken fått en renässans i vår tid. Det som förr tycktes exotiskt och medeltida, upplevs alltmer som en utmaning till ett annat sätt att leva. Det tycks som om det finns en allt större trötthet och besvikelse över den livsstil och den kultur vårt samhälle är bärare av, präglad av snabbhet, ljudbrus, fondsamlarvurm, komprimerad tidsutrymme och yta.

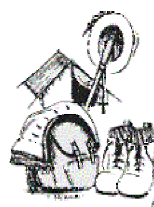
På bara några år har den nya pilgrimsrörelsen vuxit ut till en liten blivande folkrörelse. Kulturorganisationer, idrottsföreningar, skolor, hembygdsrörelser, turistföreningar, näringsliv och ideella organisationer har tillsammans med kyrkor litet yrvaket börjat upptäcka pilgrimstanken.

FÖR ATT FÖRSÖKA förstå den relativt starka genomslagskraft pilgrimstanken fått idag behöver man syna de bärande motiv som driver rörelsen. Idag används sju nyckelord som ett försök till tolkning av den nutida människans längtan efter att bli hel och osplittrad i en pluralistisk och söndrad värld. De berättar vart och ett om en bristsituation i samhället och kan därför ses som en protest mot ett till vissa delar 'omänskligt' samhälle, där vissa urmänskliga behov inte får utrymme i tid och rum.

Pilgrimen kan därför uppfattas som en slags rebell - en anhängare av en alternativkultur eller en som begett sig ut att söka verkligheten. Men hans egentliga ärende är att försöka hitta ett anständigt liv, som präglas av de sju nyckelorden.

SJU NYCKELORD - sju "längtor" - sju brister i vår kultur, som beskriver något av den moderna pilgrimens hjärta och själ. Pilgrimstanken har återfötts ur dagens rastlösa människas behov av stillhet och inre ro. Det som forna tiders pilgrimer tyckte sig ha funnit med råge.

Pilgrimens sju nyckelord en översikt

Frihet

Friheten tangerar den gamla vandringstraditionen i Sverige med luffare, vagabonder och nomader. Att lugnt vandra i naturen utan almanacka och kalender ger dig yttre och inre frihet från alla stressfaktorer. Vandringsmannen är en person som använder friheten som ett förhållningssätt mot den komprimerade tid som håller på att äta upp oss inifrån. I vårt upptrissade tempo vägrar pilgrimen att låta sig förslavas under kalendertiden. Också kyrkan är en spegel av samhället med allt mer sammanpressad tid för oss att vara i. I vandringens frihet exponeras skrattet och sorgen, ja varje lager under livsytan blottläggs.

Staven är frihetens symbol.

Enkelheten

Du upptäcker när ränseln packas att du inte behöver 25 kilo på ryggen, utan tolv. Lite mat, vatten och ett klädbyte räcker. Sovsäck, liggunderlag och en yta att sova på. Det mesta - och det bästa - i livet är gratis. Man inser snart att man inte behöver så fasligt mycket. Du lever gott ändå. Lite som Bergspredikan i praktiken. Att gå den inre och den yttre vandringen parallellt. I bön, stillhet och meditation. Att samtidigt vara socialarbetare, medicinare och sjuksköterskor på gator och vägar och i mötet med människor. Det är ur bilden av kyrkan; ett levande inre och ett levande yttre. Tältet är enkelhetens symbol.

Långsamheten

Snigeln är symbolen. Inte snabbtåget, bredband och ständig uppkoppling. Långsamheten och lunkan gör att man åker hiss från huvudet ner i magen, där själva livet och känslorna sitter. Under vandringen i lagom lunk kommunicerar du med andra underliggande skikt och lämnar det rationella, det intellektuella och det logiska. Det är det västerländska sättet att umgås på. Just därför är långsamheten ett nyckelord för pilgrimen i ett larmande samhälle. Det finns tid för eftertanke och bön, tystnad och koncentration. Den stilla lunkan i hjärtats takt öppnar för mötet med din inre vandrare, dina medmänniskor och Gud. Skorna är långsamhetens symbol.

Tystnaden

Även i grupp kan du välja att vandra i tystnad. Ljudet av andra röster, fågelsång och trafik i bakgrunden förskjuter inte närvaron av tystnad. Pilgrimens vandring påminner till formen och innehållet om retreaten, men innehåller den ständiga rörelsen. Att gå i stilla eftertanke är att gå mot vardagskulturen med dess ständiga ljud- och bildbrus. Jakten på nyheter, information, senaste nytt inom skräpkulturen och ständigt nya upplevelser klingar av i "tystnadens kultur". Det är välsignat att umgås med varandra utan krav på buller och bång, det räcker att vara i rörelse under stilla ro. Att slippa prata är nästan magi. Kappan är tystnadens symbol.

Bekymmerslösheten

i betydelsen avsaknad av bekymmer. Vilket underbart ord. Bekymmerslöshet! Ett undanträngt begrepp idag; det är inte ett negligierande av bördor, möda och smärta, utan ett sätt att visa på ett annat perspektiv. Under vandringen märker man efter hand att ens egna bördor och ens egen ångest blir lättare. Vardagsoron och det som tynger sinnet klingar av. Man gör sig helt enkelt inte onödiga bekymmer. Garvade pilgrimer kan säga att i evighetens perspektiv väger mina bördor ingenting. En friskvård som ingen terapi eller medicin kan ersätta. Hatten är bekymmerslöshetens symbol.

Delandet

Med själva delandet står och faller pilgrimsvandrandet. På den fysiska vandringen delar vi sociala frågor om familj, hem och jobb. Men så åker man ner, från huvudet till magen. Att låta inre gränser upplösas är en upplevelse, att få kommunicera med magen är befriande. Att få dela med sig av sin smärta, sina mödor, glädjeämnen och längtan. Du behöver inte öppna alla dina inre rum, bara tillräckligt många för att bjuda på den som är du själv. Olikheter i ålder, kön, kunskaper, bakgrund och erfarenheter betyder allt mindre ju längre vi vandrar. Vi är pilgrimer som delar allt; mat, vatten, ömma fötter, omvårdnad, småprat, bön och massage. Arbeta och problem som dyker upp, vila och glädje, livshistorier och existentiella frågor. **Ränseln** är delandets symbol.

Andligheten

Jordiskt och himmelskt, andligt och materiellt, synligt och osynligt, också här försvinner gränser. Allt är vävt i ett stycke, universum har den "icke synbare" Skaparen som sitt ursprung. Att vandra som pilgrim är att vandra med Gud - med Alltet - han som Är den han Är. Vart jag går, går jag med Gud. Själva vandringen i sig bär på en andlighet som underlättar mitt inre arbete med de existentiella frågorna: Vadan och varthän? Själva varandet. Liv och död. Mening och meningslöshet. Glädje och sorg. Frågor som alla människor brottas med. Mysteriets landskap är det landskap som pilgrimen vandrar i. **Korset** är andlighetens symbol.

Denna text är hämtad på <http://www.pilgrimscentrum.org/>